

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Industriraadets Mening i langt højere Grad end hidtil kunne overdrages til Erhvervenes Hovedorganisationer i Samarbejde med de forskellige faglige Organisationer og efter Retningslinier, der naturligvis maa aftales med og kontrolleres af Myndighederne. Handelsministeriet er enig i, at det vil være af stor Betydning, at den Sagkundskab, der rummes inden for Erhvervslivet, i væsentlig højere Grad end hidtil kommer til Udnyttelse til Gavn for Samfundet, og man er fra Handelsministeriets Side ogsaa interesseret i den Aflastning af den offentlige Administration, som kan blive en Følge af Overdragelse af en betydelig Del af den praktiske Gennemførelse af Handelsrestriktionerne til Erhvervenes Hovedorganisationer. Hvad der her gælder Import- og Eksportforholdene har ogsaa Gyldighed med Hensyn til Gennemførelse af indenlandske Produktionsreguleringer, herunder naturligvis Tildeling af Raavarer til Fabrikationsvirksomheder.

Jeg har over for Grosserer-Societetets Komité, Industriraadet og Provinshandelskammeret givet Udtryk for et Ønske om, at Handelsministeriet og Varedirektoratet i Samarbejde med de nævnte Organisationer søger gennemført en Forenkling af den offentlige Administration paa disse Omraader ved Overdragelse til Erhvervene af en væsentlig Del af de hidtil af Administrationen varetagne Opgaver. Som jeg før nævnte, maa et saadant Samarbejde foregaa paa en saadan Maade, at Myndighederne giver Organisationerne de fornødne Retningslinier for Samarbejdet, og saaledes at Myndighederne har den fornødne Kontrol med, at de samfundsmæssige Interesser under Udførelsen af saadanne Opgaver, som maatte blive lagt i Hænderne paa Erhvervene, træder i Forgrunden. Det er min Overbevisning, at en saadan Nyttiggørelse af Erhvervsorganisationernes Sagkundskab har alle mulige Chancer for at befordre den gunstigste Udnyttelse af Landets Ressourcer i Henseende til saavel Eksporten og Importen som den indenlandske Produktion til Landets egen Forsyning, og jeg tillægger Etableringen af dette Samarbejde ganske overordentlig Vægt.

Om Formen for det Samarbejde, det saaledes findes hensigtsmæssigt at etablere, har jeg haft indledende Drøftelser med Industriens og Engroshandelens ledende Mænd, og det er mig en Glæde at kunne konstatere, at man fra de store Erhvervsorganisationers Side vil være villig til at gaa ind i et saadant Samarbejde, saaledes

at Administrationen særlig i Direktoratet for Vareforsyning kan faa den fornødne Aflastning, og jeg tror, det vil være muligt inden for Vareforsyningslovens Rammer at finde hensigtsmæssige Former for dette Samarbejde. Formaalet vil være hurtigst muligt at faa afviklet alle ikke samfundsmæssigt nødvendige Restriktioner og jævnsides hermed at forenklet Arbejdet i øvrigt ved at overdrage Erhvervsorganisationerne at varetage en væsentlig Del af det hidtidige administrative Arbejde, naturligvis under Ansvar over for Staten og efter Retningslinier, der gives fra Myndighedernes Side. Paa denne Maade vil det forhaabentlig være muligt ved fælles Hjælp at naa til en væsentlig Forenkling af den hidtidige Administration paa dette Omraade og derigennem for alle Parter til mere tilfredsstillende Ekspeditions- og Arbejdsforhold.

Direktoratet for Vareforsyning er for Tiden fra talrige Sider udsat for en endog meget haard Kritik, en Kritik, der dog efter min Mening skyder en Del over Maalet. Man maa erindre, at største Delen af Direktoratets Personale jo selvsagt ikke er Købmænd eller i det hele taget Erhvervsfolk. Fra forskellig Side siges det — jeg har senest mødt det forleden Aften ved et Møde i Roskilde —, at de vedkommende herefter ikke er kompetente til at befatte sig med de for Købmandsstanden og Erhvervslivet i øvrigt betydningsfulde Spørgsmaal, som Varedirektoratet arbejder med. Ved den paagældende Lejlighed svarede jeg, at man, hvis man vil stille det Krav, at Direktoratets Personale skal være Købmænd, vel kan sige, at Personalet er inkompetent; men for det første kan Kravet ikke i Almindelighed stilles, og for det andet lader det sig simpelt hen ikke opfylde, fordi det ikke vilde være muligt at faa erfarne og dygtige Købmænd til i større Tal at lade sig engagere som Medhjælpere i Direktoratet paa de Vilkaar, som kan bydes herfor.

De Vanskeligheder, der kan opstaa som Følge af manglende praktiske Erhvervs-kundskaber, maa imødegaaes paa anden Maade, gennem Samarbejde med Erhvervsorganisationerne, og dette Samarbejde er det, som jeg har nævnt, nu Tanken at søge udbygget paa en mere effektiv Maade end hidtil. Man maa herved ogsaa have i Erindring, at det kan virke nedslaaende og føles uretfærdigt, hvis Folk, der faktisk gør sig megen Umage og Flid for at udføre det dem paalagte, ofte vanskelige Arbejde bedst muligt, til Stadighed bliver gjort til Genstand for en ikke altid lige saglig forment Kritik. Dette volder i øvrigt ogsaa den